

ΤΟ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ: ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΣΤΗ ΦΕΠΑ

Μια ακόμα εισβολή αστυνομικών δυνάμεων στον χώρο των φοιτητικών εστιών του ΕΚΠΑ με βίαιη επέμβαση και παραβίαση των κατειλημμένων χώρων του ΚαΦΕΠΑ, των Πολιτιστικών Ομάδων, του Common Multiple και των δωματίων (μικρών αποθηκών που διαμένουν άτομα) έλαβε χώρα στις 16 Μαρτίου με... λάφυρο τρία άστεγα άτομα-καταληψίες τα οποία συνελήφθησαν. Αυτή τη φορά δεν επρόκειτο για μια απλή επανάληψη του γνωστού κρατικού κατασταλτικού σίριαλ «επιχείρηση πάταξη της ανομίας», παιγμένου αρχικά από την κυβέρνηση του Σύριζα και μετά, με ακόμα μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, από τη δεξιά του κεφαλαίου: κατά διαβολική σύμπτωση, εξάλλου, τον Δεκέμβρη του 2020, όπως και τώρα, υπουργός δημόσιας τάξης ήταν ο Χρυσοχοϊδης που τότε είχε δηλώσει ξεκάθαρα ότι ο στόχος δεν ήταν τα ναρκωτικά **αλλά η πάταξη της πολιτικής δραστηριότητας εντός της εστίας και ιδιαίτερα αυτών των μορφών αγώνα που ξεφεύγουν από το πλαίσιο της κατεστημένης νομιμότητας.**

Η πρωτοτυπία αυτή τη φορά έγκειται στο ότι την αστυνομική επιδρομή ακολούθησε η επίδοση τελεσίγραφου για επικείμενη εκκένωση των κατειλημμένων στεγαστικών, κοινωνικών και πολιτικών χώρων εντός 7 ημερών με ομόφωνη απόφαση από την Εφορεία της ΦΕΠΑ, ένα επταμελές όργανο που αποτελείται από 4 μέλη ΔΕΠ του ΕΚΠΑ, 1 μέλος-υπάλληλο του ΕΚΠΑ υπεύθυνο της Εστίας και 2 μέλη εκπροσώπους του ΣΟΦΕΠΑ, του συλλόγου Οικοτρόφων της ΦΕΠΑ. Τώρα, με άλλα λόγια, φαίνεται ότι η επιχειρούμενη εκκαθάριση είναι αποτέλεσμα συντονισμού και συνεργασίας ανάμεσα σε ΕΚΠΑ, αστυνομία, διοίκηση της ΦΕΠΑ και των θεσμικών εκπροσώπων των οικοτρόφων φοιτητών που τα 2 τελευταία χρόνια προέρχονται πλέον από τη ΠΚΣ, τη φοιτητική παράταξη του ΚΚΕ.

Αξίζει μια ειδική μνεία η κατάπτυστη αυτή κίνηση της ΠΚΣ για να μας υπενθυμίσει την αναλλοίωτη μέσα στα χρόνια κρατικολάγνα παράδοση αυτού του κόμματος, σταθερά εχθρικού απέναντι σε κινήσεις προλεταριακής αυτο-αξιοποίησης, αντιθεσμικές και αυτο-οργανωμένες. Η σύμπραξη με τη διοίκηση ήταν το αποκορύφωμα μιας νομιμόφρονος και νοικοκυρίστικης στάσης μέσα στις εστίες και ακολούθησε την αποσιώπηση της πρόσφατης αστυνομικής εισβολής καθώς και τη γενικότερη αντιμετώπιση της ΦΕΠΑ ως χώρου που θα έπρεπε να αποστειρωθεί από ό,τι πολιτικά της είναι ανταγωνιστικό. Η σταλινική εκδοχή της θεσμικής κανονικότητας όμως διαφοροποιείται από την κυρίαρχη στο ότι είναι αναγκασμένη να καταφεύγει σε επιπλέον ψέματα και παραποιήσεις καθώς θέλει να κατέχει το μονοπώλιο της εκπροσώπησης. Έτσι, μετά τις αντιδράσεις που ξεσήκωσε η επίδοση του τελεσίγραφου και φοβούμενη ότι θα αποκαλυφθεί πλήρως η συνενοχή της στα σχέδια εκκένωσης, έβγαλε βιαστικά μια ανακοίνωση¹ στις 30/3 όπου προσπαθεί να θολώσει τα νερά παρουσιάζοντας την αστυνομική εισβολή και το τελεσίγραφο εκκένωσης ως «αποπροσανατολισμό από τα μεγάλα και σοβαρά προβλήματα της εστίας». Οι καταλήψεις έτσι παρουσιάζονται ως μέρος αυτού του αποπροσανατολισμού και ακόμα ως κάτι διαχωρισμένο από τις εστίες και τα προβλήματά τους και δυνητικά επικίνδυνο και όχι ως ένα ακόμα μέσο αγώνα για την κάλυψη των αναγκών. Επιπλέον, ενώ διατείνεται ότι διαφωνεί με «απαράδεκτα τελεσίγραφα» και αποφάσεις της Εφορείας για τις οποίες αυτή υποτίθεται είχε «αντίθετη γνώμη», ούτε διαφεύδει ότι επρόκειτο για ομόφωνη απόφαση ούτε καταγγέλλει την Εφορεία για το δήθεν καπέλωμα εις βάρος της. Αντίθετα, διαμαρτύρεται υποκριτικά για τις «άθλιες

¹ https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid0WXdy4kjjhqvPYNDBu9EWM63vYtnLYHCxnviA4VxFKBZTWe6g31LPG7uADMuEDfYnl&id=100085208903911

συνθήκες στα αποθηκάκια της εστίας» και κόπτεται για την ανάγκη εξεύρεσης «ανθρώπων χώρων φιλοξενίας με αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης» και για το καλό δήθεν των ανθρώπων που διαβιούν εκεί, αποκρύπτοντας ότι όλα αυτά λέγονται σε μια θεσμική συνάντηση με τις ίδιες τις αρχές που οργανώνουν άμεσα την εκκένωση και εκκαθάριση αυτών των χώρων! Προσφέρει έτσι τη νομιμοποίηση που θέλει το κράτος για να προχωρήσει τα σχέδιά του αφού θα έχει από κοντά και τους «εκπροσώπους» των φοιτητριών οι οποίοι, βεβαίως, ταυτόχρονα, δηλώνουν ενάντιοι «στην τρομοκρατία και την καταστολή» για το ξεκάρφωμα! Τα δε μαξιμαλιστικά αιτήματα για «αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης» είναι διπλά εκ του πονηρού την παρούσα στιγμή γιατί αποκρύπτουν ότι συνολικά οι συνθήκες διαβίωσης στα δωμάτια των εστιών λόγω χρόνιας κρατικής εγκατάλειψης είναι αναξιοπρεπείς -ωστόσο, αυτό δεν οδήγησε καμιά να συνεργαστεί με το κράτος για να εκκενωθούν χωρίς πρώτα να έχει εξασφαλιστεί η αντικατάστασή τους με κάτι καλύτερο! Πόσω μάλλον που μιλάει αυταρχικά στο όνομα των ανθρώπων που μένουν εκεί χωρίς να ρωτήσει τη γνώμη τους και με τη γνώριμη από παλιά λογική του πατερούλη εμφανίζεται ως εκπρόσωπός τους. Είναι σκόπιμο, λοιπόν, να αποκαλύπτουμε τον ρόλο των σταλινικών καθώς τους βρίσκουμε απέναντί μας τώρα όπως και παλιά.

Με το να αποτελούν οι εστίες διαχρονικά κέντρο αγώνα σε πολιτικό και σε κοινωνικό επίπεδο, εντός του πανεπιστημίου αλλά και ευρύτερα στη γειτονιά, υπήρχε μέχρι πρότινος μια αλληλεπίδραση ανάμεσα στους «εξεωστιακούς» και τα μέλη του ΣΟΦΕΠΑ, ακόμα και του ΔΣ του. Αυτό είχε αντανάκλαση σε μια σειρά από αποφάσεις και δράσεις του συλλόγου όπως την απόφασή του το 2018 να υπερασπιστεί τις στεγαστικές καταλήψεις, τις κινήσεις του το 2019 για μπλοκάρισμα των καρτών ελέγχου σίτισης ώστε να σιτίζονται και οι μη δικαιούχοι και παράλληλα τη στήριξη των υπεργολαβικών εργαζομένων, τη διαμαρτυρία ενάντια στη διαταγή εκκένωσης των εστιών στην περίοδο του πρώτου λοκντάουν, την κατάληψη της γραμματείας της εστίας μαζί με αλληλέγγυες αγωνίστριες με αίτημα την αύξηση των κρατικών δαπανών για τις εστίες και τις κάρτες φαγητού στη σίτιση κ.α. Η αντιδραστική αυτή μετάλλαξη του σε συνομιλητή των κρατικών εκκαθαριστών είναι άλλη μία συνέπεια της κινηματικής καθίζησης των τελευταίων χρόνων και, όχι τυχαία, της επικράτησης της σταλινικής αριστεράς.

Το γενικότερο πλαίσιο μέσα στο οποίο εξελίσσονται όλες αυτές οι αντιδραστικές αλλαγές τα τελευταία τουλάχιστον πέντε χρόνια είναι αυτό της επέκτασης των περιφράξεων συνολικά στον χρόνο και τον χώρο για την πειθάρχηση και τον έλεγχο του παραγωγικού μας σώματος είτε μέσα στους χώρους εργασίας και παραγωγής είτε μέσα στους χώρους αναπαραγωγής, σε σχολεία, πανεπιστήμια και νοσοκομεία, είτε στους δρόμους και τους δημόσιους χώρους εν γένει. Πρόκειται για μια διαδικασία έντασης της εκμετάλλευσης και υπαγωγής κάθε πτυχής της ζωής μας στην καπιταλιστική αξιοποίηση ή προετοιμασίας των όρων για κάτι τέτοιο. Αυτό αφορά από τη μία πλευρά την επέκταση του διευθυντικού δικαιώματος, την περαιτέρω επισφαλειοποίηση της εργασίας, τη μείωση του πραγματικού άμεσου και έμμεσου μισθού μέσω της εδραίωσης των επιδομάτων, το ξεχείλωμα του 5θήμερου 8ωρου και την επέκταση της τηλεργασίας. Από την άλλη, στον τομέα της αναπαραγωγής και ειδικά στη βιομηχανία της υγείας, όπου εν μια νυκτί μέσω του υποχρεωτικού εμβολιασμού τέθηκαν σε αναστολή 7.500 απείθαρχοι εργαζόμενοι, οι καπιταλιστές έχουν κερδίσει σημαντικό έδαφος στο πεδίο ελέγχου και της πειθάρχησης κι έχουν επιτείνει την επισφαλειοποίηση/εντατικοποίηση της εργασίας σε αυτές. Μέσω πρόσφατων νόμων έχει υποβαθμιστεί η δευτεροβάθμια περίθαλψη (συγχωνεύσεις/λουκέτα σε κλινικές και δομές υγείας, προσλήψεις συμβασιούχων υγειονομικών), ενώ δρομολογείται η ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ με τη μετατροπή των δημόσιων νοσοκομείων σε ΝΠΙΔ που θα λειτουργούν με τεχνο-οικονομικά κριτήρια, ώστε να ανταγωνίζονται άμεσα τις ιδιωτικές κλινικές που θα ενσωματωθούν στο ΕΣΥ αλλά και μεταξύ τους. Κι όλα αυτά σε ένα από τα ήδη πιο ιδιωτικοποιημένα συστήματα υγείας στην Ευρώπη. Τέτοια ανταγωνιστικά περιβάλλοντα προϋποθέτουν τη διαρκή αξιολόγηση των εργαζομένων, τόσο στα δημόσια

όσο και στα ιδιωτικά νοσοκομεία. Παρόμοιες διαδικασίες επιβάλλονται ήδη στη δημόσια εκπαίδευση όπου με λυσσαλέα μανία προσπαθούν να περάσουν την αξιολόγηση παρά τη σθεναρή αντίσταση των εκπαιδευτικών. Η εντατικοποίηση του διάχυτου ελέγχου της καθημερινής ζωής (το "green pass", οι ψηφιακές ταυτότητες, η ψηφιακή κάρτα υγείας, το ψηφιακό πορτοφόλι) συνοδεύεται από τη αυστηροποίηση του ποινικού κώδικα και η αύξηση του κόστους διαβίωσης συμβαδίζει με την κυριλοποίηση (ή «εξευγενισμό») γειτονιών του ευρύτερου κέντρου -και την απαραίτητη «εκκαθάριση» τους από ενοχλητικές πολιτικές συλλογικότητες που οικειοποιούνται τον χώρο ενάντια στην καπιταλιστική αξιοποίησή του ή από οτιδήποτε δεν μπορεί να αξιοποιηθεί επαρκώς- η οποία αποσκοπεί στην εκτόξευση των ενοικίων και την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης των γαιοπροσόδων. Κι όλα αυτά ενώ η επίθεση σε κινηματικές υποδομές συνεχίζεται καθώς και η εδραίωση του βιοπολιτικού ελέγχου. Σαφώς η κρατική διαχείριση της πανδημίας επιτάχυνε και εμβάθυνε τις προϋποθέσεις για την πραγματοποίηση όλων αυτών των αλλαγών και μακροχρόνιων σχεδιασμών, όπως τον παρτακισμό και την αποθέωση της «ατομικής ευθύνης» και η πρωτοφανής παράλυση των κινηματικών αντανakλαστικών έπαιξε σημαντικό ρόλο σ' αυτό. Δεν ξεχνάμε, άλλωστε, την **απονέκρωση των πανεπιστημιακών χώρων και κατά συνέπεια την απονέκρωση των πολιτικών και κοινωνικών διαδικασιών εντός αυτών που επέφερε η επιτυχημένη εφαρμογή της τηλεργασίας και της τηλεεκπαίδευσης αλλά και η επιβολή τηλεξετάσεων ως μέσου καταστολής αγώνων και καταλήψεων.**

Στον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, που κομμάτι τους είναι άλλωστε και οι εστίες, τα πανεπιστήμια αντιμετωπίζονται από το κράτος ως επιχειρήσεις προς άγραν επενδυτών και άρα ως χώροι αποστειρωμένοι από οτιδήποτε δυνητικά ενοχλητικό ή επικίνδυνο απέναντι στις κερδοσκοπικές τους δραστηριότητες. Γι' αυτό και η ένταση της περιφραξης, της επιτήρησης, της αστυνόμευσης -με την αποτυχημένη επιβολή των ΟΠΠΙ- αλλά και η τεχνητή, εν πολλοίς, χρόνια υποβάθμιση των υποδομών και της ζωής στην εστία και τα πλάνα για την «εξυγίανσή» τους μέσω ΣΔΙΤ, φοιτητικών δανείων αλλά και πλήρη ιδιωτικοποίηση, όπως ορίζεται και από την πρόσφατη νομοθέτηση της δυνατότητας ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων (ως παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων) και παρεμβάσεις για τα δημόσια πανεπιστήμια. Για αυτό το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο κατευθύνει επίμονα την καταστολή ενάντια σε καταλήψεις που στεγάζονται σε πανεπιστημιακές ιδιοκτησίες, όπως η κατάληψη της Rosa Nera που για δεύτερη φορά εκκενώθηκε πριν λίγες μέρες (1-4-24), ενάντια σε στέκια, συνελύσεις, στέγαση σέρβερ κλπ, εν γένει ενάντια σε κινηματικές δραστηριότητες που στρέφονται εχθρικά προς την ουσία του καπιταλιστικού πανεπιστημίου. Για αυτό, επίσης, το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο επιβάλει δρακόντια πειθαρχικά μέτρα (απολύσεις και αποβολές) εις βάρος διοικητικών και φοιτητών που προχωρούν σε καταλήψεις κτιρίων και υποδομών. Με άλλα λόγια, θέλουν να μας κάνουν να αποδεχτούμε ότι στο πανεπιστήμιο πλέον χωράνε **«μόνο όσα άτομα είναι πειθαρχημένα και δυνάμει παραγωγικά, δηλαδή έχουν τη φοιτητική ιδιότητα και καθλώνονται σε αυτή, αδυνατούν να διεκδικήσουν τα συμφέροντά τους και δεν παρακωλύουν την επιχειρηματικοποίηση των πανεπιστημίων»**, όπως γράφαμε πριν λίγα χρόνια, **το 2021, σε μια περίοδο που η ΦΕΠΑ, κόντρα στη γενική παράλυση, συνέχισε να αποτελεί σημείο συνάντησης πολλών διαφορετικών υποκειμένων και έμπρακτης συλλογικής αμφισβήτησης του εγκλεισμού, της απομόνωσης και της ιδιώτευσης.**²

Ως άτομα που διαχειριζόμαστε τα τελευταία 3 χρόνια το Common Multiple, έναν χώρο που ξεκίνησε ως κατάληψη το 2015 και έχει μια πλούσια ιστορία συμμετοχής σε κινητοποιήσεις αλλά και οργάνωσης σημαντικών αγώνων στο πεδίο των

² (<https://common-multiple.espivblogs.net/2021/01/22/gia-tin-eisvoli-mpatson-stis-esties-kai-ston-choro-mas/>)

διεκδικήσεων παροχών και της επανοικειοποίησης του δημόσιου χώρου, υπερασπιζόμαστε τους χώρους του δημόσιου πανεπιστημίου ως πεδία διεκδίκησης και έμπρακτης προλεταριακής κριτικής· ως χώρους για την κάλυψη των αναγκών σε στέγαση και κοινωνικοποίηση, ως δομές για τη στέγαση συνελεύσεων, εκδηλώσεων και καταλήψεων, τόσο των φοιτητ(ρι)ών όσο και των «εξω»πανεπιστημιακών, για την ανάπτυξη (πανεπιστημιακών και όχι μόνο) αγώνων που θα συμβάλλουν στην κρίση πειθάρχησης, ενάντια στο πανεπιστήμιο-εργοστάσιο της εξειδικευμένης, διαιρεμένης εργασιακής δύναμης, του πιο σημαντικού εμπορεύματος.

Η ελεύθερη πρόσβαση στους χώρους και τις υποδομές του δημόσιου πανεπιστημίου, η κοινωνική χρήση του από διαφορετικά υποκείμενα που δεν σχετίζονται με το πρόγραμμα σπουδών των ΑΕΙ, ο **επαναπροσδιορισμός των τρόπων χρήσης των πανεπιστημιακών υποδομών σύμφωνα με τις ανάγκες όλων όσες τους κάνουν χρήση (φοιτήτριες και μη) και η αγωνιστική τους συνεργασία και επικοινωνία για την κάλυψη των αναγκών τους ενάντια στο κεφάλαιο και το κράτος του είναι το διακύβευμα σήμερα.**

Ενάντια σε τελεσίγραφα και διαχωρισμούς σε φοιτητές και «εξωφοιτητικά στοιχεία», σε εστιακές και «εξωεστιακές»

Ενάντια στο επιχειρηματικό, ανταγωνιστικό και αποστειρωμένο πανεπιστήμιο

Για τον επαναπροσδιορισμό των τρόπων χρήσης των πανεπιστημιακών υποδομών σύμφωνα με τις ανάγκες μας

Καμία εκκένωση των αναγκών μας!

Κατειλημμένος χώρος στη ΦΕΠΑ Common Multiple

Κείμενο του κατειλημμένου ΚαΦΕΠΑ
<https://athens.indymedia.org/post/1629723/>

Κείμενο εστιακών
<https://athens.indymedia.org/post/1629705/>